

Mons. Viliam Judák
nitriansky biskup

✠!

„Chváliť nám patrí slávnych mužov, svojich otcov podľa ich činov...“ (Sir 44, 1). Táto výzva, ktorá zaznieva zo Svätého písma nás pobáda s vďačnosťou uctiť si tých, „na pleciach ktorých stojíme“ nielen z dávnej minulosti, ale aj tých, ktorí boli súčasťou našej prítomnosti. Medzi takéto osobnosti patrí Prof. Anton Hlinka, rodák z tunajšej obce, ktorého 10. výročie odchodu do večnosti si pripomíname v tomto roku. Do histórie nášho národa a Cirkvi sa zapísal ako katolícky kňaz – salezián, teológ, najvýraznejšia teologická osobnosť slovenského exilu i slovenského života vôbec, univerzitný profesor, publicista a prekladateľ.

Pápež sv. Ján Pavol II. v encyklike *Slavorum Apostoli* uviedol, že: „Odlúčenie od vlasti, ktoré Boh niekedy požaduje od vyvolených ľudí, a prijaté kvôli viere v jeho prisľúbenie, je vždy tajomnou a plodnou podmienkou pre rozvoj a rast Božieho ľudu na zemi. Pán povedal Abrahámovi: „Odíď zo svojej zeme a od svojho príbuzenstva a zo svojho otcovského domu do zeme, ktorú ti ukážem. A učiním z teba národ veľký, požehnám ťa a zvelebím tvoje meno a ty budeš požehnaním.“ Tieto slová adresoval slovanský pápež predovšetkým na sv. Cyrila a Metoda, ale možno priznať, že to hovorí aj o tých, ktorí najmä v 50-tych rokoch 20. storočia po nastolení nových ateistických nespravodlivých zákonov museli opustiť rodnú vlasť alebo sa nemohli do nej vrátiť.

Don Anton Hlinka zakusoval ťažké časy, keď ho označili za „vlastizradcu a špióna imperialistického Vatikánu“. Bol v situácii, v ktorej sa opakovala situácia apoštola Petra pri neúspešnom rybolove, keď sa s ním pýtal: Prečo vlastne? Predsa, „celú noc sme sa namáhali“, a čo z toho?! Cirkev sa stávala v rodnej vlasti, čoraz úbohejšia, čoraz viac pokorená. Počul však Pánove slová: „Zatiahni na hlbínu!“ a spolu s najskôr odmietajúcim Petrom: „Na tvoje slovo, Pane, spustíme siete“ (Lk 5, 1-11) konal v tejto viere v Božiu všemohúcnosť. Jeho mnohoraká činnosť a aktivita smerom k Cirkvi na Slovensku, kde sa po zmene politického systému vrátil, bola plná dôvery v Božiu moc a silu.

Za tento znak vernosti, obetavosti a neúnavnej služby, ktorý prejavoval – vďaka Pánovej milosti – chceme aj pri tejto príležitosti ďakovať a vyprosovať mu večnosť v blízkosti Božej.

Nech jeho meno nie je len zaznačené na tabuli farského chrámu v jeho rodnej obci, ale keď jeho odkaz žije v pokračovaní zveľaďovania jeho diela!

S vďakou organizátorom tejto slávnosti a všetkým zúčastneným.

V modlitbe spojený

+ L.
nitriansky biskup

Nitra, 21. júna 2021